

Domn profesor. Intelectual, sau un fel de... doar că este pe ducă – îl ucide sistemul. Simte o oboseală inutilă, o colcăială de doi bani. În ultima vreme, omul nu prea mai are chef să vorbească; o bruscă și pe ea, cu toate că părea că o iubește; nici nu mai vrea să audă că iar are nevoie copilul de ceva. Deja când se trezește îl doare capul. Îl tot sunăăștia de la bancă, iar salariul nu este bun nici de a acoperi cheltuielile minimale. Ce capacitate mai are să predea ceva interesant la elevi, când simte că se scufundă pe zi ce trece? Măcar nu e singur... sunt foarte mulți cu el, aici pe la periferie de Uniune Europeană. Cei care ajung bolnavi... și la cheremul spitalelor de unde au plecat medicii... vai de mama lor. Cam toți sunt în degradare... adică toți în afară de mafioții din politică, silvici jefuitori de pădure, hoarde de sutaniști care jăcmănesc prostia umană. Te miră criza economică, socială, ecologică, morală, demografică, intelectuală, politică șamd în care ne afundăm? Te miră că sunt rase pădurile și împușcate animalele, iar oamenii nu prea mai au chef de viață? De ce te miră, dragă? Nu este oare consecința directă, evidentă și inevitabilă a unui tip de evoluție societală care începe să își arate efectele? Devastarea resurselor de orice fel, exploatarea oamenilor până la distrugerea lor, non-sustenabilitatea sistemului pe toate planurile sunt efectele acestui tip de abordare în care profitul, jăcmânirea, succesul mafioților este pe prim plan... iar alt interes nu mai există. Crezi că cineva mai poate avea încredere în acest sistem?

Un sistem în care câțiva mafioți din zona guvernamentală și imediata vecinătate a acesteia se simt bine și au averi de miliarde de euro, sau măcar sute de milioane, pe când 99% din societate este marginalizată, mulți având probleme cu supraviețuirea de la o zi la alta, neavând minimul necesar în privința locuinței, hranei, încălzirii, demnității umane șamd... când profesorii nu au bani de la un salariu la altul, avem de a face cu un stat criminal, mafiotizat. Asta este, indiferent că ne place sau nu. Pas cu pas, lent dar sigur, s-a ajuns la asta, iar situația de acest gen era imposibil să apară dacă nu erau contaminate toate structurile guvernamentale, de la un capăt la altul. O întrebare bună este... cum se poate ieși de aici?

Ai de a face cu o societate decadentă, care nu oferă șanse reale, decât mafiotizare sau marginalizare, participarea la un sistem bolnav și aberant pe toate planurile? Unde este locul tău în acest tip de societate? Ai loc oare? Sau, doar mafioții au voie pe aici... și slugile lor? Te miri că aproape oricine cu care discuți este sictirit, plin de lehamite, că își bagă picioarele în orice... că nu mai are chef de nimic... nu mai are chef de viață? Desigur, cu excepția unor pițipoance care au tarif de 2.000-3.000 de euro pentru o oră cu intromisiune, poșetiste louivuioniste, oieri cu palate aurite, câteva zeci de milionari și miliardari în euro care au fost

unde trebuie când trebuie – este lumea lor. Unde a dispărut entuziasmul oamenilor, te poți întreba... unde este optimismul, speranța în mai bine bazată cât de cât pe un fel de viziune asupra viitorului? A murit cumva, a fost scoasă la produs, a fost violată speranța, a fost vândută corporațiilor, a fost expusă mafioților de toate felurile.

În forma ei clasică, primitivă ai putea zice, Mafia este gruparea de criminalitate organizată cu care organele statale se luptă cu succes mai mic sau mai mare – este ceea ce vezi în filmele cu mafioții din trecut; evident, șmecheriile acestei mafii primitive sunt niște găinării mai mari – dar tot găinării, mizele se învârt la nivel de milioane de euro, zeci sau sute de milioane în state prospere eventual. În forma ei modernă, performantă, Mafia este în interiorul structurilor statale, fiind de facto cea care coordonează guverne, parlamente, administrații publice locale, structuri ale justiției, tribunale, procuraturi, servicii secrete, biserici, armate, corporații transnaționale șamd; la acest tip de mafie, mizele sunt cu 1-2 ordine de mărime mai mari față de cele primitive (adică de 10-100 de ori mai mari), ajungând în state mai bogate la nivele de la sute de milioane de euro/ dolari, la miliarde, zeci de miliarde pentru o singură afacere – este ceea ce vezi uneori la știri, atunci când părți din aceste mafii se luptă între ele.

Pe la începutul perioadei postcomuniste, grupările mafiotice de tip primitiv au avut un oarecare avânt prin țări de tip est-european: brutale, structurate mai ales în afara entităților guvernamentale centrale. Ulterior, acestea au fost marginalizate de marea criminalitate guvernamentală centralizată. Resursele naturale, pădurile, parcurile naționale, minereurile, structurile de producere a energiei, transporturile, fondurile publice... autostrăzi, porturi, mass media, libertatea oamenilor... orice, dar orice... totul este la cheremul lor. Dacă te gândești la amploarea afacerilor mafiotice, evident că acestea nu puteau să se deruleze fără implicarea structurilor statale de toate felurile, care erau și sunt parte din sistem. Cât de malefic este sistemul? Hai să vedem. Cam câte piei pot să fie trase de pe micul investitor, care trebuie să plătească 1 milion de taxe, are nevoie de 1 milion de avize și este supus la 1 milion de controale... venite special pentru el? Dacă încearcă să persiste în sistem, fără a ajunge prins în mecanismele mafiotizate, nu prea are mare șansă, intră în faliment cam cât a zice pește. Astfel, sistemul mafiotizat elimină orice normalitate, ucide orice bun-simț, și permite existența doar a acelor entități care au ajuns cumva să facă parte din el. Iar sumele adunate la buget, sunt tot la cheremul deciziilor mafiotice. Dezamăgitor, descurajant să constăți existența acestui tip de realitate.

Dacă auzi că au “retrocedat” 43.000 de hectare de pădure, cum sună asta – o singură mișcare mafiotă, o singură afacere? Câte de acestea pot să fie oare? Când te gândești la o altă afacere, o șpagă de 16 milioane de euro, o singură mișcare pe care o face un oarecare mafiot... iar tu

nu poți să plătești factura de telefon. Te chinui să achiți la bancă din mizerabilele venituri ale tale... de o viață, apartamentul acela de circa 30.000 de euro... mare realizare... dacă totul merge bine, la bătrânețe... va fi al tău – o să mori în el. Iar el “a făcut” din tunul acela de 16 milioane peste 500 de apartamente de acest gen, adică un mare cartier de blocuri, cu o singură afacere; iar asta era meseria lui – om de afaceri mafiot. Cum se simte individul uman non-mafiot în ceva societate de acest gen? Poate să participe la sistem, să fie parte din el... sau să fie muritor de foame? Există altă variantă sau nu există? Te poți întreba. Ce dorință de a învăța are un tânăr, când vede că profesorul și medicul sunt niște muritori de foame – care vor să plece de aici, pe când șmecherii inculți și mafioți, cei preocupați de box și curve, au vile și mașini de lux, conturi bancare de sute de milioane de euro? Cum este să îți întemeiezi o familie în acest sistem? Sinucidere? Te întrebi, cu ce ai de a face aici? Cu o societate care nu mai are soluție rezonabilă la cele mai elementare nevoi umane... care ca o caracatiță malefică, te lasă să mori de foame sau te face parte din sistem... Ai de ales. Sau poți pleca.

AUTOR: ©

[dr. Peter Lengyel](#)

PS. Te întrebi, până unde poate să fie terfelit omul, până unde poate să fie înjosit, cam cât de spoliată poate să fie societatea... până apar reacții brutale?

SURSA:

[Peter Lengyel Blog](#)